ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE **APRIL 2021**

67 JAAR MET
RUGNUMMERS

INTERVIEW
AHMET KELOGLU

DE FLOW VAN **SJAAK POLAK**

NOTITIES UIT HET DAGBOEK VAN DE VOORZITTER

Vrijdag 23 april: Ik sta om 08.00 uur (voor mij in het holst van de nacht…) naast Pierre Heijnen, tegenwoordig voorzitter van Haag Atletiek, te luisteren naar een bezielende toespraak van Anne van der Kooi. Hij biedt namens 22 sportverenigingen vol trots wethouder Hilbert Bredemeijer een prachtige brochure aan: 'Sport biedt zoveel ruimte om voor te gaan!' Plannen om de komende jaren een Centrum voor Sport en Bewegen te realiseren aan de Laan van Poot. Een moderne versie van Houtrust, waar vroeger ook binnen en buiten gesport kon worden. Het zonnetje komt erbij, een bekertje koffie, het lijkt al weer een beetje op lekker ouderwets netwerken in de buitenlucht. Pierre en ik hebben de stand van de eredivisie op onze telefoons. We concluderen, dat bij een overwinning zondag en verlies van de concurrentie, we op 3 punten achterstand komen. Dat moet te overbruggen zijn. Vooral in een eindspurt met weer de aanmoediging van toeschouwers op de tribunes.

Zondag 25 april: om 18.00 uur zit ik dit voorwoord te tikken. Buiten weer een zonnetje en nu zelfs een biertje erbij van mijn Ank om de teleurstelling te verwerken. We zullen ons geestelijk moeten voorbereiden op een tijdje KKD. Veel belangrijker is nu het voortbestaan van de club. Met als prioriteit voor onze 116-jarige vereniging het behoud van de licentie. We hebben daar contact over met de Commissie TNO en houden haar regelmatig van ontwikkelingen op de hoogte. Morgen horen we hoe de rechter over het kort geding van het overbruggingskrediet denkt. UVS kwam niet opdagen en voor zover we weten beschikt op dit moment ook niet over een Nederlandse advocaat.
Er bestaat verbazingwekkend veel belangstelling uit binnen- en buitenland. Van partijen die al maandenlang met UVS onderhandelen en geïnteresseerden die vandaag natuurlijk, met een mogelijk naderend faillissement, ook wel iets in een aankoop zien. Gelukkig zijn er ook serieuze belangstellenden waar we (NV, STA en HFC) graag naar luisteren. Onze voorkeur heeft natuurlijk een partij die niet alleen kijkt naar winstbejag, maar ook de duurzaamheid van ADO Den Haag voor ogen heeft. Het gaat er niet alleen om hoeveel aan UVS wordt betaald, maar met name wat de nieuwe eigenaar in de club wil investeren. Als licentiehouder/BVO zijn we natuurlijk ook sterk afhankelijk van de KNVB en de licentiecommissie. Vandaar dat we al met de bond hebben overlegd. Dit heeft er toe geleid dat er een kleine commissie is gevormd, waarin KNVB, CFO NV (Jachin Wildemans) en mijn beoogd opvolger Edwin Reijntjes zitten.

Maandag 26 april: Na de positieve uitspraak van maandag wordt zo snel mogelijk geprobeerd beslag op de aandelen te leggen. Daar gaat helaas door procedure en vertaling wel een tijdje overheen.
Met de gemeente bestaat een nauw contact over de voortgang van zaken.

Deze week staat ook weer in het teken van 'video calls' en persoonlijke ontmoetingen met de nodige 'social distance'. Kreten, die helaas het laatste jaar gemeengoed zijn geworden. Misschien daarom goed om af te sluiten met het bericht dat enkele oudgedienden en een paar nieuwe leden in gesprek zijn om zo snel mogelijk ook het sociale element binnen onze vereniging weer nieuw leven in te blazen!

Vanaf mei krijgen de leden van HFC ADO Den Haag via wekelijks een mail, waarin ik hen bijpraat over de strijd om het voortbestaan van het betaalde voetbal in Den Haag.

Harm de Boer

ADO Den Haag Post Magazine
april 2021

Colofon
ADO Den Haag Post
is een uitgave van
HFC ADO Den Haag

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Jan-Hermen de Bruijn
Roeland Gelink
Roger Huygen
Marc Klaui
Jan Klijn
Frans Leermakers
Herman Lubsen
Ron Triep

Vaste medewerker:
Raymond Arkesteijn
(De Fotoschilder)

Grafische vormgeving:
Annemarie Haug

Foto's en illustraties:
ADO Den Haag
ADO Den Haag Vrouwen
KNVB
Frans Leermakers
Laurens Lindhout
Herman Lubsen
Eric de Wit

Uit archieven van:
Jan-Hermen de Bruijn
Jan Klijn
Frans Leermakers

AHMET KELOGLU, EERSTE TURK IN HET NEDERLANDSE PROFVOETBAL

‘IK BENADER EN DOE ALLES OP GEVOEL, DAT MOET GOED ZIJN’

Ahmet Keloglu: vroeger heerser op het middenveld, nu beheerder van bussen verf.

AHMET KELOGLU TEKENDE IN 1980 ZIJN **EERSTE CONTRACT** ALS VOETBALPROF. **BIJ FC DEN HAAG**. DAARMEE WAS HIJ **DE EERSTE TURK** IN HET **NEDERLANDSE BETAALDE VOETBAL.** EEN SPELER MET EEN FIJN BESNAARDE TECHNIEK, MET OVERZICHT EN EEN ECHTE LIEFHEBBER. MISSCHIEN HAD EEN **HOGER TEMPO** HEM VEEL VERDER KUNNEN BRENGEN DAN HIJ UITEINDELIJK ZOU BEREIKEN. MAAR SPORTIEF GESPROKEN KAN HIJ VOL RESPECT BOGEN OP EEN **MOOIE VOETBALCARRIÈRE,** DIE VOOR HEM VIA ZWART BLAUW TWEE SEIZOENEN FC DEN HAAG EN **RUIM TIEN JAAR IN DE TOP** VAN HET TURKSE VOETBAL EN ÉÉN INTERLAND VOOR TURKIJE OPLEVERDEN.

Het is eigenlijk jammer, dat zo'n voetbal liefhebbende ex-prof zich op 58-jarige leeftijd niet meer zo intensief betrokken voelt bij zijn sport. Ook niet als volger. Voor Bayern München - Paris Saint-Germain, daarvoor wil hij zich nog wel voor het tv-scherm installeren. 'Maar dat is het dan wel,' laat hij zich bijna excuserend weten. Hoe is dat mogelijk? 'Ik moet het goede gevoel ervoor hebben,' luidt de ontboezeming. 'Dat heb ik trouwens mijn leven lang, met alles. Het moet goed voelen. Naar je zin hebben, je thuis en vertrouwd voelen. Gevoel, dat van binnenuit komt, bij mij en bij degenen met wie ik omga. Wat voetbal betreft, ik moet eigenlijk niets hebben van systeem zus en systeem zo. Nee, voetbal moet gaan om te winnen met mooie techniek, vaardigheid, bewegingen, goede passes en intelligentie. Niet schoppen, duwen, intimideren, komedie en al die andere rare dingen. Ik geef toe, al die dingen gebeuren tot op het hoogste niveau. Ik vind het maar niets. Natuurlijk, toen ik speelde of trainer was, wilde ik ook winnen. Alleen op basis van voetbal, intelligentie, maar niet met allerlei vervelende trucs.'

Creativiteit

Maar je bent toch op de trainerscursus geweest, waar je toch ook te maken kreeg met systemen, situaties waarin je moet aangeven wat spelers moeten doen? 'Oefenmeester 2 en 3 heb ik gedaan. Op een cursus met onder anderen Frans Danen. Ik vond die cursussen niet echt verrijkend voor mij. Ja, het enige wat ik zinvol vond was, dat je je als trainer steeds moet afvragen wat je spelers moeten doen als de tegenpartij in balbezit is. En okay, als spelers zelf het inzicht niet hebben kan met één aanwijzing al het hele elftal gaan draaien. Dan nog vind ik, dat alles van de spelers zelf moet komen, dat zij zelf alles moeten uitvinden. In de loop der jaren is systeem en tactiek veel te veel gaan heersen. En als het niet lukt dan komen al die flauwe trucs bovendrijven. En balletjes terugleggen, terugspelen op de keeper. Op balbezit spelen kan nuttig zijn, maar vele teams doen dit, omdat zij niet de intelligentie en de vaardigheid bezitten om iets creatiefs te doen. Daarom zijn heel veel wedstrijden het aanzien niet meer waard', aldus de liefhebber, die zegt het meest te hebben genoten en opgestoken te hebben van het voetbal in de periode van 1974 tot 1978. 'Toen Oranje op zijn top was, dát was genieten. Ik zat dan gekluisterd aan de buis. Nu voeren spelers alleen maar taken uit, creativiteit zie je bitter weinig meer. Dan weet je na een kwartier al hoe een wedstrijd zo'n beetje zal verlopen. Nee, voetbal is zoeken, kijken hoe je kan winnen. Nee, hoe je wil winnen! Het geldt ook voor trainen: op tijd komen, vol overgave trainen. En vooral niet te laat komen, zoals ik bij amateurclubs vaak meemaakte'. Daarom heeft de voorname plaats die voetbal in het leven van Ahmet Keloglu innam geleidelijk plaats gemaakt voor zijn sociale leven. Zijn familie, vrouw, dochter (36), zoon (33), kleinkinderen, van wie hij bij gedachten aan hen al vertederd raakt.

Doelpunten maken

Zijn bescheidenheid siert hem nog altijd. Sterker, is nog geheel in takt gebleven. Toch treedt hij naar voren als situaties erom vragen. Zoals in zijn functie van filiaalleider van het bedrijf waar hij werkt. Bij Simonis Verf, voorheen Wilbrink Molenaar. Hij werkt er al jaren. Met plezier, met passie, aspecten die zoals gezegd voorwaarden zijn om goed te gedijen. En voor het interview zijn taken even aan een collega overgedragen hebbend, blijkt toch al snel zijn nog altijd aanwezig zijnde passie voor het voetbal. De bekers koffie fungeren als pionnetjes op het veld, wat in bepaalde situaties moet gebeuren. Dus toch tactiek? 'Nee,' zegt Ahmet Keloglu beslist, 'het gaat om intelligentie, proberen mannetjes uit te spelen. Niet om eindeloos en doelloos in de breedte te passen, balletjes terugleggen en terugspelen op de keeper. Het moet gaan om dichter bij het doel van de tegenpartij te komen, kansen creëren en doelpunten maken. En dat gebeurt volgens mij steeds minder. Volstrekt onnodig en saai. Daarvoor is voetbal in mijn ogen niet bedoeld. Dat

betreur ik zeer en daarom kijk ik niet meer zo veel naar wedstrijden. Een hoge uitzondering daargelaten. Als ik voorvoel dat er voetbal op hoog niveau is te verwachten. Juist, zoals bij Bayern-PSG.'
Ahmet Keloglu werd op 15 februari 1962 geboren in Corum, een stad gelegen in het Zwarte-Zeegebied, in het noorden van Turkije. Zijn vader werkte in de bouw. Op een bepaald moment was er geen werk voor hem. Hij moest zijn werk elders zoeken, had de keus tussen West-Duitsland en Nederland. Die viel op Nederland. Hij ging alleen, enige tijd later gevolgd door zijn gezin.

Integratie

Ahmet was zeven jaar, toen hij in Den Haag kwam te wonen. 'In de Schilderswijk, de Paulus Potterstraat. En daar viel het mij aanvankelijk niet mee. Een vreemd land, een drukke stad. Ik was de ruimte gewend, het leven buiten in plaats van in huis. Ik kende niemand, kon met niemand praten want ik sprak alleen Turks. Het voelde, alsof mijn speelgoed was afgepakt. Op school? Ik verstond niets van wat daar werd gezegd. Ik moest me maar zien te redden. Alleen met Tunesische kinderen uit de buurt kon ik wat Arabisch praten. Dat was mijn enige aanspraak buitenshuis.'
Voetbal zou als katalysator dienen in het integratieproces. In Turkije kon hij nauwelijks voetballen. 'Het bezit van een plastieken bal was daar een veel te grote luxe. Daar was thuis geen geld voor. Daarom ben ik pas op met elfde begonnen met voetbal. In De Houtzagerij, lekker zaalvoetballen. Zo leerde ik geleidelijk aan de Nederlandse taal, ging op een club, Zwart Blauw. Harry de Wolf, de uitbater van de horeca van De Houtzagerij, zag wel talent in mij. Hij tipte Piet de Zoete, toen trainer van het tweede elftal van FC Den Haag. Ik speelde een proefwedstrijd en kreeg prompt een contract. En omdat ik de LTS-elektro net had afgemaakt kon ik mij volledig wijden aan het voetbal.'

Cruijff

Hoewel Ahmet Keloglu aanvankelijk volop progressie maakte in het profvoetbal trof hij in FC Den Haag een club, die had te maken met een neergaande lijn. 'Dat klopt. Ik trof het met Piet de Zoete, die het helemaal in mij zag zitten. Toen ik naar het eerste ging klikte het ook met Hans Kraaij, maar hij viel al snel weg door medische problemen. En uiteindelijk ging het met het team minder. Ja, ik herinner mij de uitwedstrijd tegen Ajax in De Meer. Wij verloren met 9-1. Toch kijk ik met enige trots terug op die wedstrijd. Want ik speelde tegen Johan Cruijff, de beste speler van de wereld! Vond ik - ondanks die grote nederlaag – een grote eer. In die tijd stond er in Nieuwe Revu een verhaal, dat ging over de vraag wie de opvolger van Cruijff moest worden. Zeg maar, wie de tweede Cruijff zou worden. Frank Rijkaard werd genoemd.
En eh, ik ook! Wat een eer, niet? Maar ja, de realiteit gebiedt mij te zeggen, dat ik niet de opvolger van Cruijff ben geworden. Helaas', glimlacht Ahmet Keloglu. 'Ik had bij FC Den Haag te maken met grote spelers als onder anderen Aad Mansveld, Joop Korevaar, Simon van Vliet en Lex Schoenmaker. Ik geef toe, Aad Mansveld was speler met een keiharde mentaliteit en een hele goede, ervaren speler, ook al vertoefde hij toen al in de nadagen van zijn carrière. Hij had een andere mentaliteit dan ik. Voor hem had ik groot respect.'

De selectie van FC Den Haag in 1980-1981 met Ahmet Keloglu (vooraan, tweede van links).

Vooral de technische kwaliteiten van Ahmet Keloglu vielen destijds op bij diverse clubs. Ook bij een Turkse grootmacht als Galatasaray. Het was voor hem een grote eer, toen hij daar tekende. Maar ja, er werden ook offers van hem gevraagd. Amper twintig was hij, toen hij huis en haard in Den Haag verliet, zijn familie, en zijn vriendin die later zijn vrouw zou worden. Hij zat daar helemaal alleen in Istanbul. 'Bij Galatasaray vergeleken was ik bij FC Den Haag als semiprof eigenlijk een soort 'amateur'.

Ahmet Keloglu als speler van Galatasaray.

Nu werd ik echt full prof. Het dagelijkse patroon was trainen, eten, slapen. Buiten de trainingen en wedstrijden alleen in zijn hotelkamer, waar zijn teamgenoten naar huis, naar familie gingen. Ik kon met niemand iets delen.' Dat bevorderde het goede gevoel, dat Ahmet Keloglu moet hebben, niet. Intussen trouwde hij zijn vriendin. Dat gebeurde thuis, in Den Haag. In aanwezigheid van diverse van zijn oud-collega's van FC Den Haag. Het was een enorm feest in de grote zaal van De Leuningjes in Poeldijk. Een kleurrijk schouwspel, de Turkse tophits werden zo luid gespeeld, dat bij velen dagen erna de muziek nog in de oren klonk. Ahmet glimlacht als hij dat feest in gedachten terughaalt.

Links vooraan poserend met het Turks Elftal, dat met 0-8 zou verliezen van Engeland.

Hij werd Turks international. Een WK-kwalificatiewedstrijd tegen Engeland. Zou toch een hoogtepunt in zijn loopbaan moeten zijn. 'Maar, dat was het niet', haast hij zich te zeggen. 'Ik voelde mij een amateur, die tegen profs moest opboksen. Je werd alle kanten opgestuurd. En in het Turkse elftal voelde ik mij toch een vreemde. Het werd 0-8 voor Engeland, het zou mijn enige interland zijn. Bij Galatasaray heb ik wel een redelijke tijd gehad. Ik kon het goed vinden met Tomislav Ivic, die ook trainer was geweest bij Ajax. Hij had oog voor jonge spelers en had dezelfde ideeën over voetbal als ik. Spelers moeten zelf ontdekken hoe zij moeten spelen. Exact mijn filosofie! Ik speelde met Gala nog Europees, maar vertrok na een paar seizoenen naar Kocaelispor, waar ik het ook redelijk naar mijn zin had. Met fijnste periode had ik daarna, bij Karsiyaka uit Izmir. Daar was het fijn spelen, wonen en leven. Vervolgens zou ik uitgeleend worden aan Konyaspor. Ik was er al niet echt enthousiast over, omdat ik met mijn gezin in Izmir wilde blijven wonen.

Als speler van Karsiyaka (vooraan, geheel rechts).

Maar later werd mij duidelijk, dat ik aan die club verkocht zou worden. Toen werd ik boos en ben ik hals over kop met vrouw en kind naar Nederland terug gegaan. Ja, ik liet mij weer geheel leiden door mijn gevoel. En dat gevoel was ditmaal heel slecht.'

Amateurs ADO Den Haag

'Zo zaten tien jaar topvoetbal in Turkije erop. Maar ja, Ik zat dus ineens met mijn gezin in Nederland. Zonder huis, zonder werk, zonder inkomen. We konden in eerste instantie terecht bij mijn ouders. Toen moest ik natuurlijk werk zoeken. Ik had alleen maar gevoetbald, met mijn LTS-elektro had ik alleen maar een diploma gehaald en verder niets mee gedaan. En, ik was geen Nederlander. FC Den Haag heeft mij toen wel tijdelijk kunnen helpen. Ik kon er training geven, zelf blijven trainen, maar spelen kon ik nergens. Ik wilde naar Rijswijk, waar toen mijn oude teamgenoten Marco de Vroedt en Frank Dekker speelden. Maar ja, de overschrijving kwam niet rond. Uiteindelijk, maar duurde wel een poosje, kwam alles op zijn pootjes terecht. Via Cor van der Spek van FC Den Haag kon ik gaan werken bij Wilbrink Molenaar. Ik kwam in contact met Baba Musa, met wie ik opgroeide. Hij was voorzitter van BMT en daar kon ik trainer worden. Daar waren spelers die ervoor gingen, maar ook die niet echt serieus bleken te zijn. Met hun instelling had ik moeite. Later werd ik trainer en speler van de amateurs van ADO Den Haag 2. Het was maar één seizoen (1998-1999) en ook een geweldig seizoen. Wij werden afdelingskampioen. Mochten wij spelen om het landskampioenschap voor reserveteams van het zondagamateurvoetbal. Spelen tegen de kampioenen van de andere districten, in toernooivorm. Dat speelde zich af in Appingedam. En we werden kampioen. Mochten wij vervolgens naar

Met ADO Den Haag 2 algeheel landskampioen van het reserve-amateurvoetbal na winst bij IJsselmeervogels 2.

Spakenburg om in één wedstrijd bij IJsselmeervogels 2 uit te maken wie er algeheel landskampioen werd van de reserveteams. Wonnen wij ook!' Wie erbij was zal zich ongetwijfeld herinneren, dat Ahmet Keloglu geliefd was bij de spelers. Hij fungeerde als een soort kapstokspeler, iedereen kon de bal aan hem kwijt en hij deed er iets goeds mee. Of een tegenaanval werd technisch vakkundig onderbroken om vervolgens met slimme passes zelf de aanval in te leiden. Ahmet Keloglu had nauwelijks woorden nodig voor zijn aanwijzingen, hij stuurde met handgebaren en zijn voeten. Alles wat dat team kon winnen, won het ook. Echter, er klonk uiteindelijk geen 'wegens succes geprolongeerd'. En dat verbaasde menigeen. Ahmet Keloglu: 'Ik weet ook niet, waarom mijn contract niet werd verlengd. Toenmalig hoofd opleidingen Frans de Kat deelde mij mee, dat was besloten niet door te gaan. Het hoe en waarom is mij nooit echt duidelijk geworden. Er klonk iets vaags, dat de hoofdtrainer van de amateurs dat niet wilde.'
Ahmet Keloglu was te bescheiden en te nuchter om van de teleurstelling 'theater' te maken. Hij schikte zich in zijn lot en ging verder. Ging in een lager team voetballen bij het Rotterdamse GLZ, waar ook zijn zoon speelde, om uiteindelijk de kicksen aan de wilgen te hangen. Nu geniet hij na werktijd van een relaxt leven met zijn gezin. Zijn huis aan de Melis Stokelaan, waar hij jaren woonde na zijn loopbaan in Turkije, heeft nu plaats gemaakt voor een fraaie woning in Delfgauw. 'Weet je, het enige wat ik anders zou willen is het ritme. Nu is alles zo hetzelfde. Ik weet, dat het nu eenmaal in de Nederlandse maatschappij zo is georganiseerd. Het werken van negen tot vijf en zo. En alles moet zo strak georganiseerd zijn. Heeft best zijn voordelen. Ik zou dat dagelijkse ritme wel een tikje anders willen zien, wat relaxter. En meer naar buiten kunnen. Dat verlangen is natuurlijk nog sterker geworden door al die coronabeperkingen'.

Frans Leermakers

LOOPBAAN AHMET KELOGLU

Geboren op 15 februari 1962 in Corum (Turkije)

Als speler:
Met voetballen begonnen op elfjarige leeftijd bij Zwart-Blauw

1980-1982	FC Den Haag (52 competitiewedstrijden, 2 doelpunten)
1982-1984	Galatasaray (99 wedstrijden) 14 november 1984: Turkije-Engeland 0-8 (WK-kwalificatietoernooi)
1984-1988	Kocaelispor (142 wedstrijden, 20 doelpunten)
1988-1993	Karsiyaka (113 wedstrijden, 7 doelpunten)
1993-1994	Konyaspor (1 wedstrijd)

Als trainer/speler:

1993-1995	BMT
1995-1998	GLZ
1998-1999	ADO Den Haag 2 (amateurs)

Ahmet Keloglu aan de bal voor ADO Den Haag 2 (amateurs).

Prijzen

1982-1983	Turkse beker met Galatasaray
1998-1999	afdelingskampioen met ADO Den Haag 2 (amateurs)
1998-1999	NK zondagamateurvoetbal reserveteams met ADO Den Haag 2
1998-1999	NK algemeen reserveteams met ADO Den Haag 2 (amateurs)

Op stage bij West Ham

Trainen bij West Ham United. Ahmet Keloglu derde van rechts. Geheel rechts Frank Lampard sr.

Pal na de jaarwisseling 1981-1982 toog Ahmet Keloglu met zijn teamgenoten van FC Den Haag Lex Schoenmaker en René van Delft naar Londen voor een stage van vier dagen bij West Ham United. Dit was een uitvloeisel van de vriend schappelijke banden die FC Den Haag met de Londense club onderhield sinds hun ontmoetingen voor de Europa Cup II in maart 1976. Het Haagse trio was er op uitnodiging van de charismatische manager John Lyall. En dat betekende een paar dagen leven als een Engelse prof. Met trainingen op het veld, in de hal onder leiding van Lyall en jeugdtrainer Tony Carr, die op zijn beurt FC Den Haag goed kende van het Internationaal Jeugdtoernooi. West Ham nam daaraan regelmatig mee in de jaren zeventig en tachtig. ‘Ik vond het reuze interessant’, zegt Ahmet Keloglu. ‘Ik trainde daar met Billy Bonds en Frank Lampard, de vader van de latere ster en tot voor kort ook trainer van Chelsea. Het was pittig, hard werken en interessant. En wij bezochten ook een wedstrijd van West Ham United tegen Tottenhamp Hotspur. Zag ik mijn idool Villa, één van de twee Argentijnen van Spurs toen (de andere was Ardiles, red.).’ En Nicky Morgan was die dagen ook trainingsmaat van het Haagse drietal. Morgan was door FC Den Haag gehuurd van The Hammers. In het weekeinde speelde hij zijn wedstrijdje bij FC Den Haag en doordeweeks trainde hij bij zijn eigen club.

MEDEDELINGEN

LEDENRAADSVERGADERING OP 24 JUNI

De eerstkomende algemene ledenraadsvergadering staat op de rol voor donderdag 24 juni a.s. Het is nog niet bekend waar en op welke wijze deze zal plaatsvinden. Gelden de coronamaatregelen nog onverkort dan de vergadering via een livestreamverbinding geschieden. Worden de maatregelen verruimd dan hoeverre de vergadering op gewone (dus: fysieke) wijze wordt gehouden.

De leden worden via de mail hierover geïnformeerd.

MEER DAN 50.000 VOLGERS OP TIKTOK

ADO Den Haag heeft sinds kort meer dan 50.000 volgers op TikTok. Vijftien maanden werd begonnen op dit laatste nieuwe fenomeen op social media. Na drie maanden volgden al 25.000 fans deze media-applicatie met korte, veelal luchtige video's, die worden vergezeld met muziek en effecten. De club zit ook op diverse andere social media-kanalen als Twitter, Facebook, Instagram, YouTube en LinkedIn.

Topmaand Sjaak Polak

Voor Sjaak Polak was april een maand, waarin hij in een 'flow' verkeerde. Hij verlengde zijn contract als trainer van de ADO Den Haag Vrouwen tot medio 2022. Vervolgens plaatste zijn team zich voor de play-offs om de nationale titel. En met de plaatsing voor de finale van de strijd om de KNVB-beker was de koek nog niet op. Zijn biografie 'Even serieus' (geschreven door Rick van Leeuwen) werd gekozen tot Voetbalboek van het Jaar. Het voetbalmagazine 'Staantribune' organiseerde de verkiezing. Proficiat in viervoud, Sjaak!!!!

WEER GEEN **PENSIONADO-DAG**

Evenals vorig jaar zit het coronavirus de PensionADO-dag dwars. Het bestuur van de ADO PensionADO's besloot vanwege alle onzekerheden die bestaan door de beperkingen van de coronamaatregelen van de overheid de jaarlijkse reünie niet te laten doorgaan. De PensionADO-dag stond gepland voor 28 mei. Wel bekijkt het bestuur van de PensionADO's of er in het najaar eventueel een bijeenkomst op kleinere schaal is te organiseren.

DEBUUT MET DOELPUNT

Shaquille Pinas mag zich international noemen. Hij maakte onlangs zijn debuut voor het Surinaams elftal. Hij vierde zijn debuut met een doelpunt en droeg daarmee bij aan de zege van 3-0 op de Kaaimaneilanden. Enkele dagen later was Shaquille ook van de partij in de interland tegen Aruba, dat met 6-0 werd geklopt. Deze interlands golden voor het WK-kwalificatietoernooi en werden gespeeld in Florida (VS). Van de Surinaamse selectie maakten ook de voormalige ADO'ers Ramon Leeuwin, Roland Alberg, Tjaronn Chery en Dion Malone deel uit. In de WK-kwalificatiegroep van Suriname zitten ook Canada en Bermuda. De nationale ploeg van Suriname neemt in juli deel aan het toernooi om de Gold Cup. Gefeliciteerd, Shaquille!

VIER SPEELSTERS BIJ ORANJE ONDER 23

Drie speelsters van ADO Den Haag maakten op 11 april deel uit van Oranje onder 23, dat in Rotterdam (op Varkenoord) met 5-3 won van België. Nadine Noordam maakte één van de doelpunten van Oranje. In de 76e minuut ruimde zij het veld voor clubgenote Shanique Dessing (foto). Gwyneth Hendriks speelde de tweede helft mee en Jaimy Ravensbergen pikte vanaf de 86e minuut nog de slotfase mee. Ook is ADO Den Haag met drie speelsters vertegenwoordigd bij Oranje onder 19. Echter, voor Manon van Raay, Kayra Nelemans en Liz Rijsbergen zijn (mede door corona) voorlopig nog geen wedstrijden in het verschiet.

ADO DEN HAAG VROUWEN BEKERFINALIST

De ADO Den Haag Vrouwen staan op 5 juni in Almere in de finale van het toernooi om de KNVB-beker. PSV is de tegenstander. ADO Den Haag plaatste zich voor de eindstrijd ten koste van FC Twente, dat in Enschede met 2-3 werd geklopt. PSV versloeg in de halve finale Ajax met 1-0. Het is de vierde keer, dat ADO Den Haag bekerfinalist is. Driemaal, in 2012, 2013 en 2016, wonnen de Haagse dames de bekerfinale. Dit ging ten koste van achtereenvolgens VVV, FC Twente en Ajax.

Nieuwe Fan Store geopend

Sinds kort is de nieuwe Fanstore in gebruik genomen. Deze bevindt zich pal naast de hoofdingang van het Cars Jeans Stadion. De openingstijden zijn van dinsdag tot en met vrijdag van 10.00 uur tot 17.00 uur. De oude Fanshop bevond zich ter hoogte van het Heldenplein.

TOPSCORER ALLER TIJDEN EREDIVISIE IS NIET MEER

Willy van der Kuijlen, de topscorer aller tijden van de Eredivisie, is niet meer. 'Mister PSV' overleed op 74-jarige leeftijd. Kappen, draaien en schieten (meestal scoren) zijn de woorden, waarmee de kwaliteiten van de technisch begaafde aanvaller van PSV en daarna MVV en Overpelt Fabriek (België) het best kunnen worden gekwalificeerd. Met 311 doelpunten in de Eredivisie bezit hij al vele jaren de titel Topscorer aller tijden. Een record, dat hij voorlopig ook niet, zal kwijtraken. Hiervan maakte hij er 308 in dienst van PSV. Tegen ADO/FC Den Haag

Willy van der Kuijlen met René van de Kerkhof en trainer Kees Rijvers nadat zij voor de eerste keer het landskampioenschap van PSV beleven na de zege van 3-1 op FC Den Haag (31 mei 1975).

scoorde hij 18 keer en tegen Holland Sport, de andere rechtsvoorganger van ADO Den Haag schoot hij 5 keer raak. Twee doelpunten maakte Van der Kuijlen als PSV'er voor de beker tegen ADO/FC Den Haag. Bij zijn competitiedebuut voor MVV op 26 september 1981 maakte hij in Maastricht tegen FC Den Haag het enige doelpunt. De ADO'ers Piet de Zoete, Ton Thie en Aad Mansveld speelden met Van der Kuijlen in Jong Oranje. Met De Zoete, Henk Houwaart en Lambert Maassen zat hij in de selectie van Oranje. Alleen met De Zoete kwam hij daadwerkelijk uit in een interland. Bij het Nederlands Militair Elftal was Henk Houwaart zijn ploeggenoot. Door zijn staat van dienst kreeg Willy van der Kuijlen bij zijn uitvaart van de voetbalwereld het eerbetoon, dat hij verdiende.

INTERLANDLOOPBAAN VAN ZESTIEN JAAR

RYAN BABEL NAAST MICK CLAVAN EN BERTUS DE HARDER

Ryan Babel in actie voor Oranje tegen Letland.

MET ZIJN **EERSTE INTERLAND IN 2021** BEREIKTE RYAN BABEL EEN BIJZONDERE MIJLPAAL. VOOR HET EERST SINDS 1965 IS ER WEER EEN SPELER WIENS INTERLANDLOOPBAAN VOOR **ORANJE ZESTIEN JAAR** BESTRIJKT. BABEL VIEL IN DE SLOTFASE IN TEGEN LETLAND.

Babel debuteerde op 26 maart 2005, toen nog in zijn eerste periode als speler van Ajax. Uiteindelijk volgden er nog twee periodes in Amsterdam én 67 interlands. Met in totaal 68 interlands op zijn cv is Babel inmiddels Ronald de Boer en Jaap Stam (beiden 67 interlands) voorbij op de eeuwige ranglijst van het Nederlands elftal.
In de laatste vijftig jaar was er geen enkele andere speler die zo'n lange interlandloopbaan had. Mick Clavan was de laatste speler die de zestien jaar aantikte, de oud-speler van ADO en Holland Sport debuteerde in 1948 en speelde zijn laatste wedstrijd voor het Nederlands elftal in 1965. Ook de interlandloopbaan van Bertus de Harder

Mick Clavan (vooraan, tweede van rechts) met Oranje op 22 maart 1953 voor de interland tegen Zwitserland (1-2).

(VUC, Holland Sport en Bordeaux) strekte zich uit over een periode van zestien jaar.
Voor het eeuwige record zal Babel vermoedelijk niet in aanmerking komen, hij komt ook niet bovenaan te staan als hij speeltijd zou krijgen op het WK in Qatar.
Abe Lenstra is sinds 1959 recordhouder met een interlandloopbaan van liefst negentien jaar.

Bertus de Harder (rechts, vooraan) met Oranje op 13 maart 1955 voor de interland tegen Denemarken (1-1). Tweede van links is ADO'er Theo Timmermans.

De langste loopbanen in Oranje

Speler	Debuut	Laatste duel	Jaar	Dagen
Abe Lenstra	31-3-1940	19-4-1959	19	6.959
Bertus de Harder	21-5-1938	19-5-1955	16	6.208
Mick Clavan	26-5-1948	26-1-1965	16	6.090
Ryan Babel	26-3-2005	27-3-2021	16	5.846
Jan Jongbloed	26-9-1962	25-6-1978	15	5.752
Wesley Sneijder	30-4-2003	6-6-2018	15	5.609
Faas Wilkes	10-3-1946	14-5-1961	15	5.545
Bas Paauwe	8-5-1932	27-11-1946	14	5.317
Wout Buitenweg	15-11-1913	30-5-1928	14	5.311
Arjen Robben	30-4-2003	10-10-2017	14	5.278

Bloemen voor contractverlenging.

SJAAK POLAK VINDT BIJ ADO DEN HAAG VROUWEN **'MATCH MADE IN HEAVEN'**

PLAATSING VOOR DE **PLAY-OFFS** OM **DE LANDSTITEL** EN DE PROGRESSIE VAN ZIJN TEAM MAAKTEN HET TWEEDE JAAR VAN SJAAK POLAK BIJ ADO DEN HAAG VROUWEN TOT EEN SUCCES. **'MIJN SEIZOEN KAN AL NIET MEER STUK,** MAAR DE MEIDEN GEVEN AAN DAT ZIJ NOG NIET KLAAR ZIJN.' NADAT POLAK ZIJN VERBINTENIS MET ADO DEN HAAG VROUWEN MET EEN JAAR HAD VERLENGD, TRAKTEERDEN ZIJN SPELERS HEM PROMPT OP EEN **PLEK IN DE BEKERFINALE.**

Als voormalig speler van de jeugd en de profs van ADO Den Haag streek Sjaak Polak in de zomer van 2019 neer op het vertrouwde oude nest. Bij ADO Den Haag Vrouwen kreeg hij als trainer voor het eerst een vrouwenteam onder zijn hoede. Het vrouwenvoetbal was voor hem echter niet nieuw. 'Ik had al wat clinics met meiden gedaan en met Tessel Middag (eveneens oud-speler van ADO Den Haag) een meidendag bij Swift. Vrouwenvoetbal was voor mij dus niet zo apart. Ik weet hoe vrouwen zijn, ik weet hoe mannen zijn. Voor het voetbal maakt dat geen verschil. Wel nieuw voor mij was dat ik hier elke dag met professionals werk. Als trainer heb ik één missie: dat mijn spelers zo hoog mogelijk komen in hun ontwikkeling.'

In flow

Zijn eerste seizoen als trainer van de vrouwen zag Polak abrupt onderbroken op het moment dat zijn team in drie

duels met Ajax topvorm had getoond (0-1, 1-0, 2-2). 'We hadden een stroef begin, maar zijn daarna steeds beter gaan spelen. Tegen Ajax zaten wij echt in een flow. Dat je dan niet verder kan, is even pijnlijk', kijkt hij terug op het voortijdig afbreken van de competitie. 'Dan moet je plotseling vanachter de computer maar zien de meiden actief te houden en te binden. Dat was echt een gedoe en best pittig.'

Blij dat zij in de zomer weer de wei in konden, pikten Polak en zijn staf en spelers dit seizoen gretig de draad weer op. Ondanks het verlies van drie belangrijke basiskrachten toonde zijn ploeg duidelijk progressie en boekte betere resultaten. 'Waar dat aan te danken is? Aan de goede ontwikkeling van jonge spelers, maar ook van spelers die vorig jaar even hun zelfvertrouwen kwijt waren en toen gelaten op het veld stonden.' Vanaf zijn eerste werkdag in het Cars Jeans Stadion zag Polak dat zijn spelers prima kunnen voetballen. In die wetenschap werkte hij eraan om hun zelfvertrouwen te vergroten. 'Ik wil dat zij in het veld fouten durven te maken, want door fouten te maken en daarvan te leren, word je beter. Door met beelden te stoeien, kan je een speler adviseren en ook zelf laten zien wat in een bepaalde situatie de beste oplossing is.'

Sterker en sterker

Uitspraken van de spelers en vooral hun spel bewijzen dat zij goed gedijen bij de aanpak van Polak. 'Ik wil dat zij vrij zijn in de keuzes die zij maken in het veld, dat zij zelf verantwoordelijkheid nemen, want zo word je een grote speler. Zíj moeten de bal hard inspelen, ervoor zorgen dat zij tussen de linies komen, de bal goed aannemen. Het moet niet zo zijn dat de staf met een joystick op de bank zit en dat komt best aardig uit de verf', doet Polak aan understatement. Hij geniet als hij ziet wat zijn spelers nu brengen, zowel de nieuw ingepaste jongeren als de wat meer ervaren krachten. 'Soms vindt iemand het niet leuk als ik haar constant achter de bips zit. Maar op die manier probeer ik spelers uit te dagen en aan het denken te zetten, want daardoor word je sterker en sterker.'

Behoorden de Haagse vrouwen voor de winterstop verdedigend al tot de top, opvallend is dat zij daarna ook makkelijker zijn gaan scoren. Polak ziet zijn ploeg de vruchten plukken van het intensief inslijpen van patronen op het trainingsveld. 'Als tegenstanders knijpen, ligt de ruimte voor ons aan de zijkanten. Wij hebben vleugelspelers die een actie kunnen maken en de bal voor kunnen geven, maar dan moet er wel bezetting voor de goal zijn. Dan hoorde ik wel eens: 'Gaan we nu weer op voorzetten trainen.' Ja, dat gingen we weer doen. Nu zie ik Liz Rijsbergen na de training zelf ballen pakken om nog eens voorzetten te geven.' De oogst na de winterstop: 7 doelpunten uit voorzetten. 'Pasquinel te Pas (keeperstrainer, red.) is aan de slag gegaan met corners en vrije trappen en ook daar zijn wij gevaarlijker mee geworden.' Resultaat: 4 goals uit corners. 'Om beter te worden, moet je investeringen doen. Het is mooi dat wij alle uren die in trainingen zijn gestoken nu terugzien in wedstrijden.'

Geen rem

Polaks grote vertrouwen in zijn selectie beperkt zich niet tot de spelers die meestal in de basis staan. 'Bij mij spelen altijd de besten en heeft niemand een gegarandeerde basisplaats. Tegen spelers die niet in de basis staan, ben ik altijd open en eerlijk. Dan vertel ik iemand die goed bezig is dat zij nu niet speelt, maar spelers in de basis wel dwingt om tot het uiterste te gaan.
De nummers 12 tot en met 25 van de selectie zorgen ervoor dat de basis zo'n hoog niveau heeft gehaald. Zij zorgen voor druk, voor concurrentiestrijd. En als zij dan zelf de kans krijgen, moeten zij er staan. Kayra Nelemans, Amber Verspaget, Liz Rijsbergen en Jannette van Belen hebben dat eerder gedaan en die kans heeft iedereen.'

Polak is zeer te spreken over het onderlinge vertrouwen en de acceptatie in zijn spelersgroep. En hij constateert dat er - ondanks het feit dat alle spelers werken of studeren naast het voetbal - geen enkele rem zit op de wil om op het trainingsveld keihard te werken. 'Na de zware pot tegen Heerenveen was er in onze kleedkamer verslagenheid over het resultaat (3-3) en wilden wij als staf de spelers de volgende dag vrij geven. Vervolgens kwam Gwyneth Hendriks mij als aanvoerder melden dat de spelers gewoon wilden komen trainen.' Drie dagen later stelden de vrouwen de plaats in de play-offs veilig door een victorie in Alkmaar (4-1). 'De ontlading daar was zo groot', geniet hij nog eens na.

Dan maar spugen

Nadat Liz Rijsbergen aan het begin van het seizoen van de beloften naar de A-selectie was overgeheveld, deed Polak dat later met Manon van Raay, Louise van Oosten en Akke van den Born. Van Raay en Van Oosten verdienden die promotie als eerste spelers afkomstig uit het in 2018 in het leven geroepen meidenteam onder 16.

Vreugdevolle foto van de ADO Den Haag Vrouwen van Sjaak Polak: FC Twente op Dieckman Campus geklopt en geplaatst voor de finale om de KNVB-beker.

'Dat ons trainingsniveau hoog is, bleek wel uit het feit dat zij de eerste keer na een half uur aan het zuurstof moesten', herinnert hij zich. 'Toen hebben we het even wat anders aangepakt, maar daarna zijn zij fitter en fitter geworden.'

ADO, weet Polak ook uit zijn eigen jeugd in het Zuiderpark, heeft altijd grote talenten gehad. 'Daarom kijken we altijd eerst naar wie er in onze jeugd speelt. Die talenten hebben misschien wel één of twee jaar nodig om door te breken, maar je merkt ook dat zij graag voor het eerste elftal willen spelen. Stephan Vos (trainer beloften, red.) is daar mee bezig en ik ben blij om te zien hoe hard er bij de beloften al wordt getraind, ook op kracht. Dan moeten ze maar eens spugen. Als je goed genoeg bent, dan weet je dat je bij ons kansen krijgt.'

WTF

In de laatste reguliere competitiewedstrijd tegen Ajax werd Polak verrast door het feit dat de tegenstander herhaaldelijk professionele overtredingen maakte om te voorkomen dat ADO Den Haag gevaarlijk kon worden. 'What the fuck gebeurt hier, dacht ik op de bank. Spitse en Van der Gragt hadden ook rood kunnen krijgen. Maar het geeft aan dat ze met ADO rekening houden en dat vind ik het mooiste.'

Een mooie vorm van erkenning vormen ook de uitverkiezing van zeven spelers voor Oranje-selecties en het feit dat vijf live op tv uitgezonden wedstrijden van ADO Den Haag Vrouwen meer dan 800.000 kijkers trokken. Op de vraag of zijn spelers nu de waardering krijgen die zij verdienen, antwoordt Polak: 'Soms wel, soms niet. Als ik hoor dat wij een ploeg zijn die altijd hard werkt, dan moet je wel begrijpen dat inzet altijd de basis is, want zonder dat win je geen wedstrijd. Aan de andere kant denk ik, laat mensen maar praten, want ik weet hoe goed de groep het heeft gedaan, dat wij ook grote tegenstanders bij vlagen van de mat hebben gespeeld. Dit is een groep die graag wil, heel leergierig is en het vermogen heeft vanuit de discipline te spelen. Waar we nu al een tijd mee bezig zijn, is het leggen van accenten. Naar mijn idee zit er in deze selectie nog veel rek.'
Aan de vooravond van de play-offs stelt Polak vast dat zijn ploeg in de reguliere competitie ook hoger had kunnen eindigen. 'Als je kijkt naar onze valse start bij PEC Zwolle, gelijke spelen tegen Alkmaar en Excelsior, dan hadden wij ook in de top 3 kunnen staan. In de play-offs doen we gewoon ons best om zo lang mogelijk mee te doen.' Wat het eindresultaat ook wordt, voor Polak is het seizoen al meer dan geslaagd.

Roeland Gelink

TERUGBLIK ADO 1
DEGRADATIE ADO LIJKT NU ZEKER

ERGENS IN MEI ZAL HET GEBEUREN. IN DEN HAAG, ZWOLLE OF ENSCHEDE ZAL HET DOEK VOOR **ADO DEN HAAG DEFINITIEF VALLEN** EN ZAL DEGRADATIE NAAR DE KEUKEN KAMPIOEN DIVISIE EEN FEIT ZIJN. DE LAATSTE KEER DAT **ADO DEGRADEERDE** WAS OP **ZATERDAG 14 APRIL 2007,** TOEN MET 0-2 VAN RODA JC WERD VERLOREN. DESTIJDS DUURDE HET VERBLIJF IN DE ÉÉN-NA-HOOGSTE AFDELING SLECHTS ÉÉN SEIZOEN. MAAR WIE EEN MACHTELOOS ADO ZO MOEIZAAM ZAG WORSTELEN IN DE THUISWEDSTRIJDEN TEGEN FC UTRECHT EN FORTUNA SITTARD ZAL DOORDRONGEN ZIJN VAN **HET FEIT DAT ER HEEL WAT MOET GEBEUREN** OM IN 2022 NET ZO'N SNELLE TERUGKEER TOT STAND TE BRENGEN.

Debutant Xander Severina dribbelt, terwijl Sander van de Streek van FC Utrecht op afstand volgt.

5 APRIL:
ADO DEN HAAG – FC UTRECHT 1-4

Slechter dan de eerste helft tegen FC Utrecht speelde ADO Den Haag in eigen stadion zelden. Zelfs ex-ADO'ers die er bij waren op zondag 9 mei 1976 toen FC Den Haag in de thuiswedstrijd tegen Feyenoord met 1-8 'de bietenbrug' opging en op zaterdagavond 15 september 2018 - bij de 0-7 tegen PSV - was de weerstand van Haagse kant heel wat groter dan de bijna lethargische wijze waarop FC Utrecht in de eerste

45 minuten tegemoet werd getreden. De legendarische manager Eddie Hartmann zei ooit dat hij subiet ontslag zou nemen op de dag dat ADO de Fair Play Cup zou winnen. Inzet, strijdlust, felheid en zelfs – soms – gemeenheid. Het waren allemaal karaktereigenschappen van het èchte ADO, al decennia voor de jaren'80 en ook in de jaren van 'Jagen, jagen op die bal'.
Op de paaszondag van 5 april ontbrak tegen Utrecht iedere vorm van fysieke tegenstand. Nagenoeg ieder duel werd verloren, er werd niet getackeld en er werden geen sprintduels aangegaan. Zelfs geen overtredingen begaan, hoewel dit beslist geen aanbeveling zulks te doen. Opvallend genoeg behoefde scheidsrechter Dennis Higler in de eerste helft maar twee keer te fluiten voor een overtreding van de thuisclub. Het enige geluk voor de spelers was het ontbreken van publiek. Anders zouden ze met een daverend fluitconcert de kleedkamer zijn ingestuurd.

De enige verontschuldiging was ADO's werkelijk overvolle ziekenboeg. Dat zowel El Khayati als Mokhtar ontbrak als gevolg van een coronabesmetting was natuurlijk force majeur. Veel erger was natuurlijk het feit dat spelers als Peet Beijen en Daryl Janmaat week in, week uit in de opstelling van ADO ontbraken en ook tegen FC Utrecht niet konden spelen.
Zelden – zeg maar nooit – stond ADO in 2020-2021in het veld met elf fitte spelers. En steeds als er iemand geblesseerd raakte, duurde het herstel bijna steeds veel langer dan vooraf was verwacht. Omdat ook Michiel Kramer begin april geblesseerd was, moest trainer Ruud Brood tegen FC Utrecht constateren dat liefst negen spelers op zijn absentielijst stonden: Peet Bijen, Daryl Janmaat, Gianni Zuiverloon, Michiel Kramer, Dario Del Fabro, Nasser El Khayati, Youness Mokhtar en Jamal Amofa.
'Allemaal voor ADO belangrijke spelers. Ik had gehoopt dat we onze inzet hadden kunnen tonen met jonge gasten. En ook dat de ervaren jongens die er nog stonden, de groep bij de hand zouden nemen. Maar het was iets te veel gebleken.' Tegen FC Utrecht liet Brood de ADO Onder 21-spelers Cain Seedorf en Xander Severina hun debuut in de hoofdmacht maken. En een kwartier voor tijd werd Silvinho Esajas ADO's derde debutant van de dag.
Nu had ADO ook bepaald geen geluk met FC Utrecht als tegenstander. De Domstedelingen hadden sinds 12 januari (een 1-0 nederlaag bij Vitesse) liefst vier uitwedstrijden op rij gewonnen en konden in Den Haag voor het eerst in de clubhistorie vijf opeenvolgende uitzeges boeken. Het zou moeiteloos gaan lukken!
Met Milan van Ewijk en Shaquille Pinas als centrale verdedigers kostte het Utrecht geen enkele moeite om de ene kans na de andere uit te spelen. Al binnen 60 seconden had Gyrano Kerk zijn club op voorsprong kunnen zetten; z'n schot ging echter net naast het doel van Martin Fraisl. Tien minuten later was dat anders, toen Kerk opnieuw de diepte in werd gestuurd na een fraaie pass van Adam Maher en Fraisl dit keer wel kansloos liet. Zeven minuten later was de score al verdubbeld. Nu was de vrij zelden scorende Joris van Overeem de doelpuntenmaker. De resterende 28 minuten van de eerste helft bleef het kansen regenen voor Utrecht, dat de vele mogelijkheden overigens even zo makkelijk wist te missen. Alleen Othmane Boussaid was met een hard schot in de bovenhoek vlak voor rust nog succesvol: 0-3.

Met Pascu voor Adekanye, De Boer voor Gomelt en Arweiler voor Severina gooide ADO in de tweede helft wat meer fysieke kracht in de strijd. Het leverde niet alleen twee gele kaarten (Vejinović en De Boer) op, maar zelfs ook een doelpunt. Na een lange pass van Van Ewijk zette Jonas Arweiler – spelend tegen de ploeg die hem aan ADO verhuurt – na 70 minuten goed door en wist vanuit een moeilijke hoek en met zijn linker been doelman Eric Oelschlägel te verschalken. Het begin van een ommekeer? ADO kon er twee minuten lang op hopen. Toen echter schampte bij een afstandsschot van Maher de bal het uitgestoken been van Kees de Boer en plofte daardoor onhoudbaar achter Fraisl: 1-4.

'Misschien zitten sommige jongens te hoog in hun spanningsveld', dacht Ruud Brood na afloop. 'Bij de tegengoals ontbrak het fanatisme; het mocht veel fanatieker. De spelers maakten verkeerde keuzes, waardoor we de 0-1 en 0-2 om de oren kregen.
Het geloof moet er dan nog wel blijven. Soms merkte ik dat niet iedereen de bal wilde hebben.'

- *Na het debuut van Xander Severina (19 jaar), Silvinho Esajas (18 jaar) en Cain Seedorf (21 jaar) vestigde ADO een nieuw Eredivisierecord. In totaal brachten Rankovic en Brood dit seizoen 37 spelers binnen de lijnen, het hoogste aantal ooit in één seizoen.*

9 APRIL:
VITESSE-ADO DEN HAAG 0-0

Op een koude vrijdagavond lukte het ADO tamelijk onverwacht een punt te halen in de uitwedstrijd tegen Vitesse. ADO profiteerde van het feit dat Vitesse niet in

Martin Fraisl houdt zijn doel bij Vitesse op fraaie wijze schoon.

al te beste vorm verkeerde en daardoor in twee van z'n laatste vier thuisduels niet had gescoord. Ook hielp het voor ADO dat Vitesse een week later de KNVB-bekerfinale tegen Ajax zou spelen en de Arnhemse spelers niet bepaald op een blessure zaten te wachten.
Maar voor een deel was de uiteindelijke 0-0 ook te danken aan het feit dat ADO vol inzet speelde en werkelijk bereid was om vol voor een goed resultaat te gaan, iets dat uiteindelijk zou leiden tot zes gele kaarten: Besuijen, Vejinović, Pinas, Philipp, Zuiverloon en Kemper verdwenen allemaal in het boekje van arbiter Jochem Kamphuis.

Traditioneel speelt ADO altijd goed in het Gelredome. In de competitie verloor ADO maar één keer in de laatste vijf wedstrijden (2x winst en 2x gelijk) en eerder in 2021 had ADO het in een bekerwedstrijd Vitesse ook heel moeilijk gemaakt en had zelfs meer verdiend dan de uit eindelijke 2-1 nederlaag.
In het Gelredome hadden Arweiler, Pascu en De Boer hun plek behouden, terwijl de herstelde Gianni Zuiverloon eindelijk weer de verdediging kon organiseren.
De routinier zorgde er voor dat Vitesse nauwelijks een kans kreeg. Vitesse's beste kans was eigenlijk een mislukte voorzet van Oussama Tannane waarbij de bal terecht kwam op de lat van het doel van Martin Fraisl. De Oostenrijker hoefde toen niet in actie te komen en had het in het restant van de wedstrijd best rustig. Een groot verschil met vijf dagen eerder, toen Utrecht liefst 22 doelpogingen deed.
Ook ADO had enkele mogelijkheden. In de eerste helft bekeek de VAR een penalty-situatie na hands in het Arnhemse strafschopgebied. De beslissing van Jochem Kamphuis om geen strafschop te geven werd echter niet teruggedraaid. Na de rust kreeg zowel De Boer als Vejinović goede schietkansen. Het schot van de blonde Hagenaar ging over het Arnhemse doel en de knal van Vejinović kwam wel tussen de palen terecht. Met moeite kon doelman Pasveer een winnende treffer van ADO voorkomen.

Tegenover Glenn Duijzer van Haaglanden Voetbal toonde Ruud Brood zich na afloop best tevreden: 'We kunnen met elkaar praten of trainen, maar ik denk dat de spelers in Arnhem hebben laten zien dat ze ook konden knokken. En in de laatste minuten van de wedstrijd zelfs nog dicht bij een treffer waren. Dit is wel wat ik als coach graag wil zien.' Vooral de verdediging kreeg een compliment: 'Hoe ze speelden was heel knap tegen een goed Vitesse, dat veel kwaliteit heeft. De vorige wedstrijd hier tegen Vitesse stonden we met vijf verdedigers, nu stonden er vier man achterin. Eigenlijk stond het hele team er en zijn ze ieder duel vol ingegaan. Dat hebben ze de volle negentig minuten vol gehouden.'

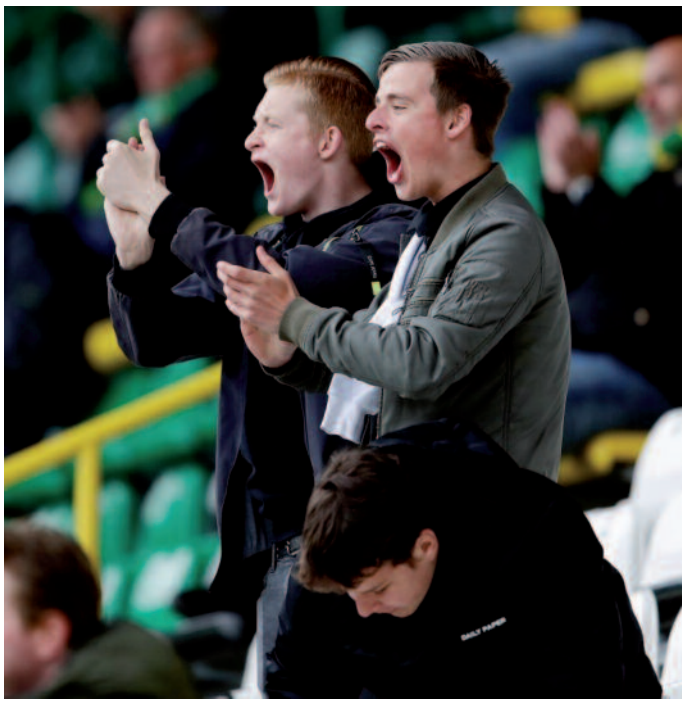

Weer fans op de tribunes van het Cars Jeans Stadion.

- *Vitesse-aanvaller Loïs Openda werd in de 83ste minuut vervangen door Bruns. De Belg kwam daarmee dicht bij een Eredivisierecord. Hij werd dit seizoen bij 25 van zijn 26 basisplaatsen gewisseld. De laatste spelers die vaker naar de kant werden gehaald in een jaargang waren Everton (26 keer) en Kenneth Perez (27 keer) in 2009/10.*

25 APRIL:
ADO DEN HAAG – FORTUNA SITTARD 0-3

Twee weken eerder, direct na afloop van de 0-0 bij Vitesse, klonk ADO's 34-jarige verdediger Gianni Zuiverloon nog een beetje hoopvol over de onverwachte opleving: 'Het is nog niet te laat om de strijd op te geven. We hebben nog vijf wedstrijden en treffen daarin enkele concurrenten. We krijgen nog Fortuna en Willem II thuis en PEC Zwolle uit. Die wedstrijden moeten we er staan.'
Na afloop van de kansloos verloren ontmoeting met Fortuna moet Zuiverloon geconstateerd hebben dat ADO er NIET had gestaan. Alweer niet! ADO verloor met 0-3, waardoor het voorkomen van degradatie niet meer dan een theoretische mogelijkheid werd.
Voor het eerst sinds 20 september 2020 (ADO Den Haag - FC Groningen) zaten er weer toeschouwers in het Cars Jeans Stadion. Uiteindelijk werden het er 939 die zich vlak voor de wedstrijd hadden laten testen. Het was onderdeel van een pilot van de overheid, waarbij bezoekers met bewijs van een negatieve coronatest naar evenementen mochten gaan.

Hoewel zowel ADO als Fortuna (toen als Fortuna'54) al vanaf 1954 betaald voetbal spelen, zijn wedstrijden tussen beide ploegen relatief zeldzaam. Vaak speelde slechts één van de twee in de hoogste afdeling, zodat deze editie van ADO-Fortuna sinds 1968 slechts de 14de was in 53 seizoenen. En de 8ste op het hoogste niveau. Van de zeven voorgaande edities won ADO er vijf, één keer werd het gelijk en Fortuna Sittard ging er één keer met de – overigens zeer dikke - winst vandoor. Op zondag 24 augustus 1986 werd het 0-4 met Bert van Marwijk, Wout Holverda, Anne Evers en Roger Reijners als doelpuntenmakers. Dat dit seizoen niet dezelfde score werd bereikt, lag vooral aan de slordigheid van Fortuna dat slechts één helft lang met stevige tegenstand was geconfronteerd. Maar na een snelle tweede Limburgse treffer in de tweede helft was het meteen afgelopen met de weerstand van de meeste spelers, die zowel kracht als fitheid tekort leken te komen.

De laatste keer dat Fortuna in Den Haag te gast was (24 augustus 2018) was het verschil in klasse tussen beide teams duidelijk. ADO won eenvoudig met 3-1 (goals van Melvyn Lorenzen en Nasser el Khayati 2x) en miste destijds zelfs nog een strafschop. Sindsdien is er heel wat veranderd in de verhoudingen tussen beide teams. Fortuna hield vervolgens 'de nul' in de laatste vier ontmoetingen met ADO (zowel beker als competitie) en breidde die reeks nu uit tot vijf wedstrijden. ADO veroverde sinds 19 januari 2020 voor het laatst drie punten in eigen huis, Fortuna vestigde in het Cars Jeans Stadion een clubrecord met de meeste uitoverwinningen in de Eredivisie in één seizoen). De 0-3 winst was al de zevende zege in een uitwedstrijd.
Trainer Ruud Brood kon niet beschikken over de geschorste Shaquille Pinas. Boy Kemper schoof daardoor naar het centrum zodat Juan Familia-Castillo als linksback aan de slag kon. Nasser El Khayati was voldoende hersteld van zijn corona-aanval en werd weer in de basis opgenomen. Voor de rest ontbrak bij ADO weer het gebruikelijke – lange – rijtje geblesseerde spelers.
Ook Fortuna moest met vijf afwezigen de noodzakelijke wijzigingen aanbrengen in de ploeg die vanaf de aftrap vrijwel meteen onder druk kwam te staan. Zo stuurde Kemper al na twee minuten Milan van Ewijk de diepte in. Diens schot werd echter op het laatste moment geblokt. Het was het eerste leuke moment in een best aantrekkelijke wedstrijd waarin beide partijen kansen kregen. Uiteindelijk was het Fortuna dat in de 40ste minuut

En dat is drie. Tesfaldet Teke bepaalt namens Fortuna Sittard de eindstand op 0-3, ondanks het verweer van Boy Kemper.

succesvol was. Het was een treffer die vooral Kees de Boer zich mocht aantrekken. Zian Flemming stond al enige tijd ongedekt in het strafschopgebied, toen Lazaros Rota hem met een voorzet wist te bereiken. Voor rust leek ADO vervolgens nog alles op alles te zetten om de achterstand snel ongedaan te maken. Tevergeefs, want pogingen van Ricardo Kishna, Marko Vejinović en Gianni Zuiverloon leverden geen treffer op.
In de rust zal Ruud Brood ongetwijfeld hebben aangegeven op de ingeslagen weg door te gaan. De 'goede moed' duurde slechts twee minuten en 48 seconden. Nadat Zuiverloon had misgetast bij een snelle uitbraak kon Flemming eerst snel uitbreken en daarna – in plaats van op doel te schieten – fraai voorzetten. Sebastian Polter tikte behendig in.
Die treffer was de doodklap voor ADO dat daarna wel aan viel, maar geen moment de overtuiging uitstraalde dat het nog wel goed zou komen. Uiteindelijk had Fortuna's invaller-doelman Piet Velthuizen nog een rustige middag. Fraisl aan de andere kant zag regelmatig Limburgse aanvallers op zich af komen. Slechts één van hen had succes. Tesfaldet Tekie was in de 77ste minuut de maker van de 0-3. Het was voor de in Eritrea geboren Zweedse middenvelder de eerste Eredivisietreffer in zijn loopbaan. Dat deze nederlaag een degradatie wel tot 'een zekerheidje' had gemaakt was iedereen duidelijk. Het verklaarde ook de wat venijnige reactie van bijvoorbeeld aanvoerder Marko Vejinović, die voor de camera van ESPN de vraag kreeg of hij nog geloofde aan het ontkomen van degradatie. 'Zou jij het nu opgeven dan?', vroeg hij bozig aan de presentator Pascal Kamperman van ESPN. En daarna tot analyticus en oud-ADO-speler Ali Boussaboun. 'Of jij, jij bent voetballer geweest, zou jij het opgeven? Nee precies, dus dan is het een stomme vraag die je nu stelt. Dus daar ga ik ook geen antwoord op geven, want je weet mijn antwoord al,' aldus Vejinović, die zijn vijfde gele kaart kreeg en tegen Feyenoord langs de kant moet blijven.

Jan-Hermen de Bruijn

ADO'S BESTE EREDIVISIESEIZOEN (DEEL 9)

NA FORSE DIP WEER OP EUROPESE KOERS

ADO'S BESTE EREDIVISIESEIZOEN OOIT WAS DAT VAN 1970-1971. NU VIJFTIG JAAR GELEDEN DUS. AANLEIDING OM DAAROP TERUG TE BLIKKEN. IN TIEN DELEN. IN DEZE ADO DEN HAAG POST HET NEGENDE DEEL, OVER **APRIL 1971.** EEN MAAND, WAARIN AL HET GOUD DAT IN HET SEIZOEN VANAF AUGUSTUS STEEDS MEER BEGON TE BLINKEN, VERANDERDE IN **GITZWARTE DREK**. ALLES LEEK VERLOREN TE GAAN: DE BEKER, DE EERSTE PLAATS, DE TWEEDE PLAATS. IN DE TWEEDE HELFT VAN APRIL **GLOORDE WEER NA TWEE THUISZEGES ENIGE HOOP** OP EUROPEES VOETBAL.

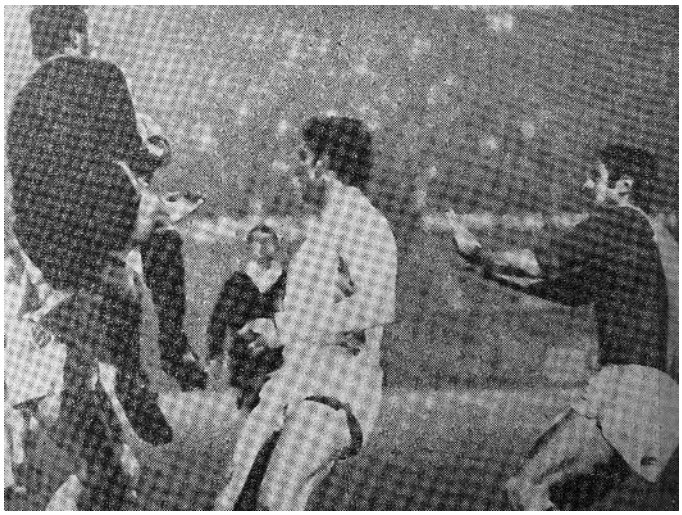

Doelman Nico de Bree van NEC klemt de bal, Wytze Couperus kan slechts toekijken.

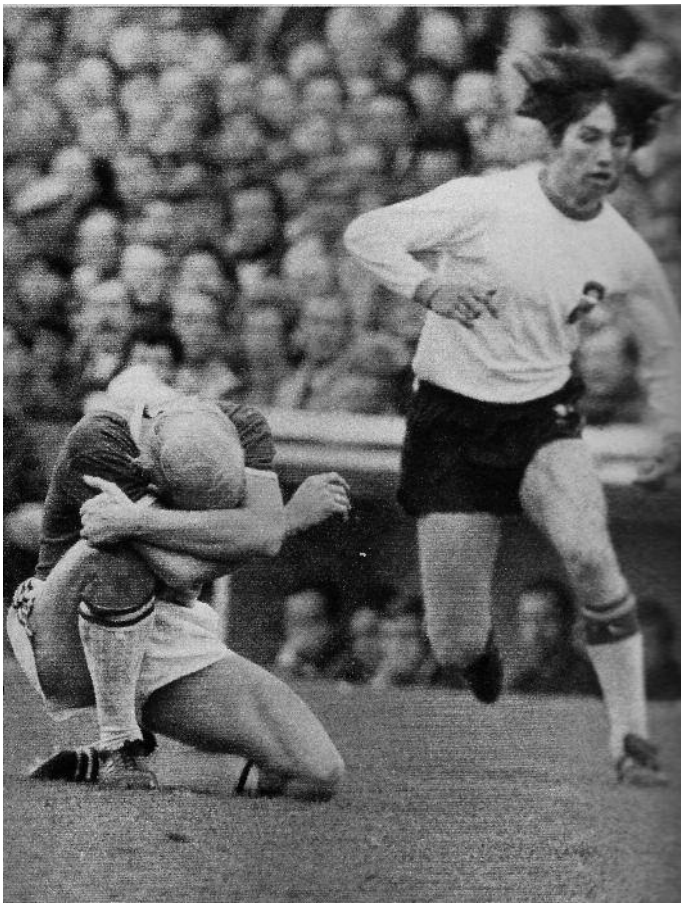

Illustratief beeld van de fase waarin ADO alles leek te verspelen: Theo van den Burch op de knie, de jonge Bertus van Marwijk van Go Ahead wervelend over het veld.

Was ADO op die zevende april 1971 in Nijmegen niet een tikkeltje hautain? Het was aanvankelijk beter, maar speelde wat gemakzuchtig en te zelfverzekerd in de veronderstelling dat de halve bekerfinale toch wel ten koste van gastheer NEC zou worden bereikt. Dat was de indruk van de eerste helft. Echter, na rust maakte NEC duidelijk dat er voor ADO geen enkele eer zou zijn te behalen. Jürgen Jendrossek, die op 12 november 1968 tijdens de Europa Cup II-wedstrijd ADO-FC Köln de Haagse ploeg de das omdeed door in de slotminuten de enige goal te maken, ontpopte zich opnieuw een lastpak, ditmaal namens NEC. Wytze Couperus was kansloos tegen bewaker Frans Eggenkamp en Lex Schoenmaker kon weinig beginnen tegen schaduw Piet Kamps.
Theo de Jong was aan Nijmeegse kant de gevaarlijkste man. Tweemaal stelde hij de Haagse afweer nadrukkelijk op de proef. Eerst redde Ton Thie nog, daarna had hij hulp op de doellijn nodig van Piet de Zoete. Maar toen De Jong Aad Mansveld in de luren legde en vervolgens Ton Thie passeerde promoveerde hij zich tot matchwinner en bracht NEC in de halve finales van de strijd om de KNVB-beker. Op 12 april toog ADO nog oostelijker, naar Deventer, op bezoek bij middenmoter Go Ahead.

Opnieuw zocht de formatie van trainer Vaclav Jezek tevergeefs naar de gewenste vorm. De achterhoede faalde om uiteenlopende redenen. Het leek, dat Aad Mansveld de weinig fraaie behandeling van bondscoach Frantisek Fadhronc en daardoor het debuut in Oranje misliep zich te veel aantrok, Simon van Vliet was geen schim meer van de dartele verdediger die fluitend een plek in Jong Oranje veroverde en Theo van der Burch werd aan alle kanten voorbijgelopen door de 18-jarige Bert van Marwijk, de latere bondscoach dus. En op het middenveld konden Harald Berg en Lex Schoenmaker ook geen potten breken. Alleen Wytze Couperus maakte het de Deventer doelman Colin Withers nog wel eens lastig. Werd de eerste helft nog afgesloten zonder doelpunten, na de pauze was het meteen raak. Binnen de kortste keren had Ruud Geels met twee treffers van ADO een kansloze ploeg gemaakt. En Van Marwijk beloonde zichzelf door de eindstand op 3-0 te bepalen.

ADO, wat nu? Laat het nu alle denkbare prijzen uit handen vallen? Thuisbeurten tegen AZ'67 en DWS moesten de strohalm vormen om toch nog iets tastbaars aan het zo lang glorieus verlopen seizoen over te houden. Tegen AZ'67 leek het er op 18 april niet op. Wel beter zijnde dan de gasten was het creëren van kansen toch een tamelijk moeizaam proces. Na rust opende René Pas met een kopbal op aangeven van Wytze Couperus de score (55e minuut). Een opluchting, maar nog geen geruststelling. Die kwam pas in de slotfase, toen ook Harald Berg met een kopbal op aangeven van Wytze Couperus voor 2-0 zorgde en Lex Schoenmaker in the dying seconds na een voorzet van Joop Korevaar met de 3-0 voor een toch moed gevend slotakkoord zorgde.
Een thuiszege op DWS zou ADO op 25 april weer terug op Europese koers brengen. En ADO won, royaal met 4-0 zelfs. Was DWS eerder dit seizoen in Amsterdam een zeer lastige tegenstander waarvan met het nodige fortuin was gewonnen, in het Zuiderpark waren de Amsterdammers zo mak als een lam. Harry Hestad had bijvoorbeeld geen kind aan de anders zo fanatieke tegenstander Frits Flinkevleugel. Dick Advocaat zwoegde op het Haagse middenveld en werkte met zijn nijvere arbeid als een inspiratiebron voor liniegenoot Aad Kila. Hestad zou zijn inspanningen beloond zien met drie treffers. Simon van Vliet schoot het kwartet vol.
En ADO was terug op de Europese koers.

Harry Hestad (liggend) en Lex Schoenmaker (rechts) staan tegen een overmacht aan verdedigers van Go Ahead.

De stand aan het einde van april 1971:

Feyenoord 28-45, Ajax 27-43, FC Twente 27-42, PSV 28-41, ADO 28-41, Sparta 28-41.
En op grote achterstand volgde de middenmoot: NEC 28-29, Go Ahead 28-29.
Zeer droevig was het nieuws, dat in de ochtenduren van 25 april tijdens een wedstrijd van ADO 5 tegen ODB 2 Ad Elslander overleed. Drie weken eerder was de ADO'er al tijdens een wedstrijd onwel geworden. Na een snel herstel leek er niets aan de hand, hij gunde zich geen rustperiode en wilde per se weer voetballen. Het werd hem fataal, hij overleed op 26-jarige leeftijd en liet een vrouw en dochter achter en was nog een kleine op komst. Alle wedstrijden van de amateurs van ADO werden afgelast. De wedstrijd van het eerste elftal van ADO tegen DWS ging wel door. De vlaggen in het Zuiderpark hingen halfstok en voor de aftrap werd een minuut stilte in acht genomen ter nagedachtenis aan Ad Elslander.

Frans Leermakers

UIT DE VERZAMELING VAN JAN KLIJN

Jan ten Hoopen: ‘Haantje’ in het Zuiderpark

IN DE TIJD DAT IK SCHREEF VOOR DE KRANT WAS IK NA TE GAST BIJ OUD-QUICKER EN ADO’ER (MIDVOOR EN RECHTS-BUITEN) JAN TEN HOOPEN. GEWAPEND MET EEN NOTITIE-BLOCK, SCHRIJFGEREI, FOTO’S UIT EEN VER VOETBALVERLEDEN EN AANVULLENDE GEGEVENS UIT MIJN ARCHIEF OVER JAN TEN HOOPEN, SCHUIF IK BIJ AAN DE KEUKENTAFEL. WAAROP TIJDENS HET GEBRUIKELIJKE BAKKIE KOFFIE MET GEBAK VERSCHILLENDE PLAKBOEKEN OVER HET VOETBALVERLEDEN VAN JAN TEN HOOPEN DE REVUE PASSEREN.

Bij de overgang van Jan ten Hoopen van Quick (bijnaam De Haantjes) naar ADO in 1960 was één van de voorwaarden die opgenomen was in het contract, dat als Carol Schuurman bij ADO zou vertrekken Jan ten Hoopen de nieuwe centrumspits (toen nog midvoor geheten) van ADO zou worden. Maar als dat niet zou gebeuren en Carol Schuurman toch zou blijven, dat Jan ten Hoopen een vaste basis-plaats in het eerste elftal zou krijgen als rechtsbuiten.

Hij zou 23 competitieduels voor ADO spelen en daarin vier keer scoren. Zijn eerste treffer was in een bijzondere wedstrijd. Dat was op 25 september 1960 thuis tegen MVV met de comeback van Theo Timmermans. De international had afscheid genomen van het topvoetbal en bouwde af in ADO’s lagere teams. Echter, zonder hem begon ADO 1 knap beroerd aan de competitie. Bovendien werd thuis voor de beker verloren van RCH (0-4, met een treffer van de latere minister en burgemeester van Rotterdam Bram Peper). Supporters schreeuwden luidkeels om de terugkeer van Theo. En Theo kwam (voor even) terug en bleek de stimulans om ADO op gang te krijgen. ADO-MVV werd 2-1 en Ten Hoopen maakte de openingstreffer. Daarna scoorde hij voor ADO in de uitwedstrijden tegen Ajax (4-2) en SC Enschede (2-5). Ten Hoopens laatste goal voor ADO viel in de thuiswedstrijd tegen NOAD (3-1)

Jan ten Hoopen (links) kopt richting doel van SHS, dat in het oefen-duel in het Zuiderpark met 2-1 zou worden geklopt.

op 26 februari 1961. De laatste, want door problemen die aan het einde van het seizoen 1960-1961 ontstonden door een wijziging van het beloningssysteem wilden onder anderen Mick Clavan, Carol Schuurman, Guus Haak, Jan van der Meer en Jan ten Hoopen hun contract niet verlengen. Dit resulteerde in het vertrek van Jan ten Hoopen (met teamgenoot Jan van der Meer) naar Leeuwarden (de rechtsvoorganger van SC Cambuur).

Jan ten Hoopen is geboren op 19 november 1938 in Den Haag en speelde een seizoen als rechtsbuiten voor ADO. In dat seizoen (1960-1961) speelde hij in totaal 29 wedstrijden.

Jan ten Hoopen (links) kan niet gevaarlijk worden, omdat doelman Leo Heeres van DWS (dat met 0-2 won) de bal veilig in handen heeft.

ADO voor de wedstrijd tegen NAC (2-3) op 8 januari 1961 met Jan ten Hoopen vooraan tweede van rechts

Tijdens zijn voetballoopbaan speelde Jan ten Hoopen ook in diverse vertegenwoordigende elftallen. Zoals het Nederlands jeugdelftal, waarmee hij speelde in het UEFA jeugdtoernooi in Spanje. Verder kwam hij uit voor het Haags amateurelftal, het Nederlands amateurelftal (hiermee speelde hij in het kwalificatietoernooi voor de Olympische Spelen 1960 in Rome in een poule met Zwitserland, Italië, Ierland en Engeland). Ook kwam Jan ten Hoopen uit voor het Nederlands militaire elftal met onder anderen Hans Kraaij (DOS), Sjaak Swart (Ajax) en Bennie Muller (Ajax) in wedstrijden tegen Griekenland en Portugal. In 2013 stopte Jan ten Hoopen met zijn voetbalactiviteiten.

LOOPBAAN

1946-1960	Quick
1960-1961	ADO
1961-1962	Leeuwarden
1962-1963	Hermes DVS
1963-1978	Quick

Jan ten Hoopen speelde 304 wedstrijden voor Quick en eindigde daar zijn actieve voetballoopbaan op 40-jarige leeftijd.

1978-1988	Jeugdtrainer Quick
1988-1998	Trainer Quick (seniorenselectie)
1988-1998	Voorzitter Quick (van afdeling voetbal/ coördinator jeugd en seniorenselectie
2003-2003	Interim trainer Quick

FAMILIECLUB
(ZOON OVER VADER)

CEES VAN MAREN JR: ‘PA PRAATTE NIET ZOVEEL OVER ZIJN LOOPBAAN, DAAROM BEN IK OP ZOEK NAAR ALLES WAT ER OVER IS TE VINDEN’

Cees van Maren jr. (82) met het jubileumboek, waarin de voetbaldaden van vader Cees sr. staan vermeld.

In elke sportclub zijn familieleden actief. Het is interessant, als zij praten over de sportieve verrichtingen van hun vader, broer, neef of oom. Zo ook Cees van Maren junior. Inmiddels 82 jaar, apetrots op zijn inmiddels ontvangen coronaprikken, fietst hij vol optimisme overal naar toe. Onder meer op zoek naar informatie over de voetballoopbaan van zijn vader Cees van Maren senior. Een loopbaan, waarin ADO een belangrijke rol speelde. Cees van Maren senior speelde na zijn debuut in 1928 146 wedstrijden (competitie en beker) in het toenmalige roodgroen. Hij was een stoere verdediger, maakte deel uit van een elftal met onder anderen doelman Cees Quax, de gebroeders Wim en Gerard Tap, Mauk Weber en Henk Breitner. Cees junior: 'Ik had graag meer willen weten over zijn loopbaan, had hem veel willen vragen, maar mijn vader was geen prater. En bovendien, hij ging 's morgens vroeg naar zijn werk en kwam 's avonds laat thuis. Het was eerst werken, daarna trainen en dan pas naar huis. En na zijn actieve spelersloopbaan werd hij trainer. Hij dacht altijd na over het spel. En als hij bijvoorbeeld vrij was gingen wij naar de duinen bij Meijendel. Hij nam een bal mee en wij – met broers en ik – moesten daarmee oefenen. Ja, ook ik heb gevoetbald, bij ADO. Niet hoger dan het vierde elftal. Ik weet nog, dat ik een proefwedstrijd moest spelen. Daaf Westhoven moest mij beoordelen.'

Eretribune schilderen

'Weet je hoe mijn vader destijds in ADO 1 terecht kwam? Hij begon in ADO 7! De jongens, met wie hij daarvoor bij SOA speelde, lachten hem vierkant uit. Gaat-ie weg bij SOA om bij ADO te gaan spelen. Komt-ie terecht in het zevende… Maar ja, mijn vader klom geleidelijk, of eigenlijk wel snel, op. Naar het tweede en uiteindelijk in het eerste. Daar heeft hij het wel negen jaar volgehouden. Overdag werkte hij bij Henze Autobanden aan de Merwedestraat. Hij was er bandenreparateur. Op een gegeven moment ging hij er weg zonder dat hij ander werk had. Toen zei ADO tegen hem: wij hebben wel werk voor je. De houten eretribune schilderen… (in de zestiger jaren overkwam Joop Jochems hetzelfde!!!, red.) Maar ja, toen hij daarmee klaar was moest hij toch weer werk hebben. Is hij teruggekeerd naar Henze Autobanden.'
'Na zijn ADO-tijd is mijn vader naar BMT gegaan, waar hij ook een mooie tijd had. Die periode heb ik als kleine jongen bewust meegemaakt. BMT speelde toen aan de Fruitweg, waar nu de HTM-remise is Voor de komst van de HTM-remise moesten die voetbalvelden daar in het

ADO in het seizoen 1930-1931 met Cees van Maren sr. (staande tweede van links).

begin van de jaren vijftig weg. Doodzonde, het was een mooi complex met een heleboel voetbalvelden.
En BMT bouwde er als eerste voetbalclub in Den Haag een stenen clubgebouw! Ik weet ook nog, dat BMT promoveerde naar de tweede klasse na de kampioenwedstrijd tegen RDM (Rotterdamsche Droogdok Maatschappij). Met duizenden (drie- à vierduizend) mensen langs de lijn. Cees van Maren jr. wordt lyrisch als via internet beelden uit het filmarchief van het Haags Gemeentearchief van die wedstrijd worden getoond. Het is een aanschouwelijke bevestiging van hetgeen hij hierboven vertelde. 'Ik zie dat het in 1938 was. En inderdaad, die duizenden mensen, de achterkant van de huizen aan de Groenteweg zijn duidelijk te zien. En, nee maar… mijn vader! Mijn vader! Helemaal close in beeld!!! Het is 'm!!!'

Haags Elftal

Aanleiding om nog enthousiaster te verhalen over zijn vader Cees van Maren sr. 'Weet je, mijn vader speelde ook jaren voor het Haags Elftal. Eerst voor het Haag jeugdelftal, niet veel later voor het – zeg maar – grote Haags Elftal. Dat team speelde ook vaak tegen grote buitenlandse clubs zoals Admira Wien, het Brussels elftal, AIK uit Zweden, Wacker Wien, Bohemians Praag. Een keer bestond het elftal van de Zwaluwen, de voorlopig geselecteerden voor het Nederlands elftal, geheel uit Haagse spelers. Dat was in 1935, dat team speelde toen tegen landskampioen PSV. En mijn vader maakte met het Haags elftal trips naar het buitenland. Onder meer naar Oostenrijk. Ik weet nog goed, dat hij een souvenir mee naar huis nam, iets van de Wörthersee. Ook trainde hij met de voorlopige selectie van Oranje, onder bondscoach Bob Glendenning, bij VUC aan de Schenkkade.

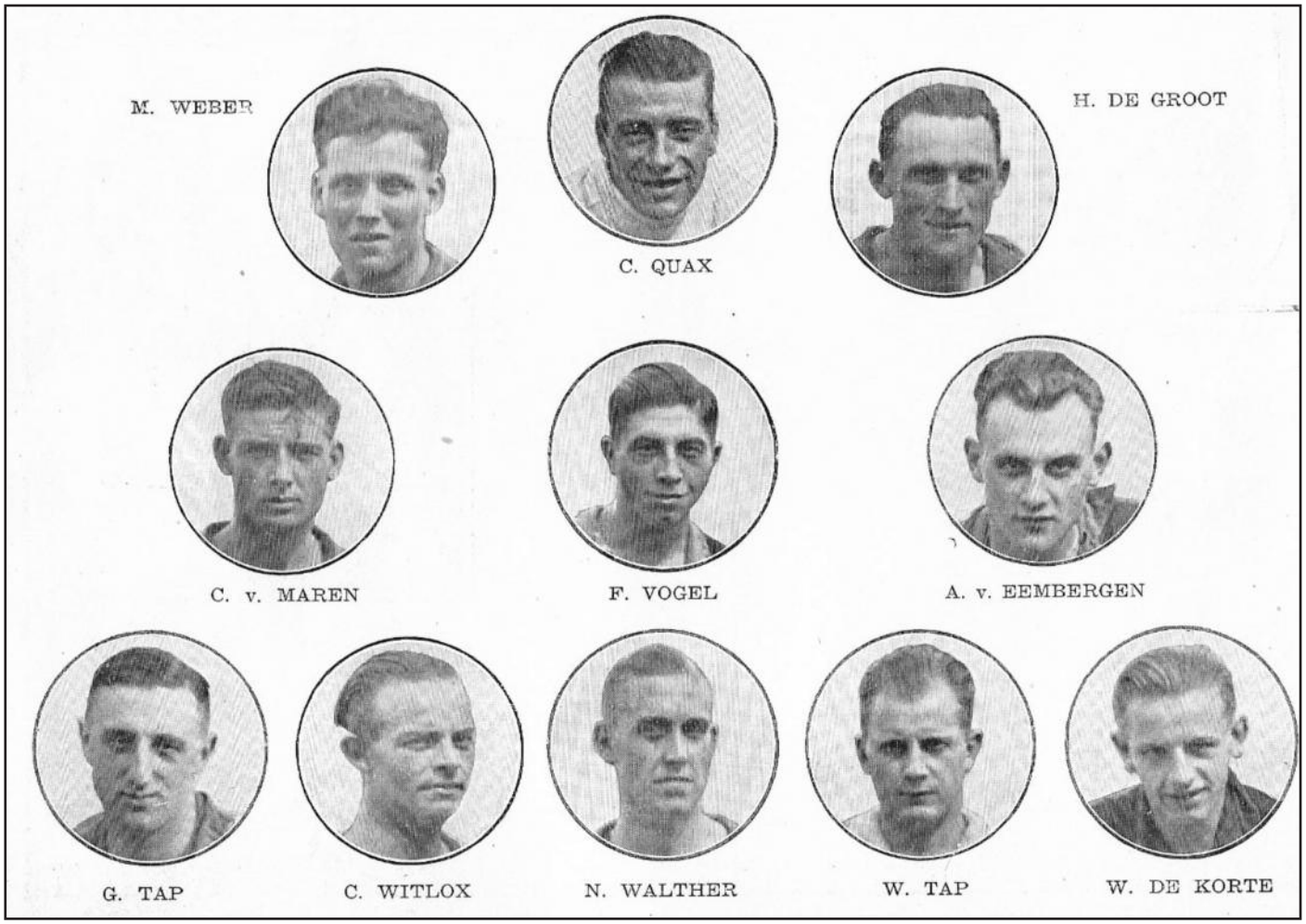

ADO 1931-1932 in de toen gangbare 2-3-5-formatie.

Ja, inderdaad de tijd van de Wondertent daar. Volgens was mijn vader ook een keertje reserve bij Oranje'.
Ook na zijn tijd als speler bepaalde voetbal het leven van Cees van Maren sr. Zijn zoon: 'Hij werd trainer bij BMT. Trainer van onder anderen Lex Rijnvis, die later bij ADO furore zou maken. Daarna trainde hij clubs als HMSH, Cromvliet, TONEGIDO en GDA. Mijn vader had een sterke conditie. Deed alles met de fiets. Door weer en wind. Hij fietste naar zijn werk, naar de training, alles. Wij woonden aan de Hoefkade, vlakbij de markt aan de Herman Costerstraat. Mijn vader fietste niet alleen naar zijn werk, maarook naar het Benoordenhout, waar HMSH toen speelde. Zo ongeveer op de plek waar nu de Amerikaanse ambassade staat. Filmstad heette het toen. De windhondenrenbaan lag daar ook in de buurt. En na de training bij HMSH ging pa weer huiswaarts. En dat jaren lang, dag in uit dag. Toen hij bij TONEGIDO trainer was kwam er iemand naar hem toe, die vroeg of hij trainer in Italië wilde worden. Italië!? Mijn vader was nuchter, deed het niet. Wat moest hij daar, met alleen lagere school als opleiding. Zo ging het toen, na school direct werken, want er moest geld in het laadje komen. En ja, bij GDA had hij het als trainer ook naar zijn zin. Op een bepaald moment zegde het bestuur hem de wacht aan. Iemand uit eigen gelederen moest daar per se trainer worden. Deze kostte niets. En weet je, wie die man was? Ben Peeters, die later trainer bij Feyenoord werd en zou worden opgevolgd door Ernst Happel! Mijn vader vond het niet leuk, dat hij bij GDA moest vertrekken. Dat heeft hem wel een tijdje dwarsgezeten. Maar ja, later dacht hij: zo gaan die zaken nu eenmaal.'
Verrast verneemt Cees van Maren jr., dat zijn vader in de hal van het Cars Jeans Stadion vermeld staat op het Erebord van spelers, die honderd of meer wedstrijden speelden in ADO (FC) Den Haag 1. 'O ja? Nou, dan ga ik een afspraak maken om naar het stadion te gaan. Dat wil ik graag met eigen ogen zien, dat Erebord!' Die afspraak is inmiddels gerealiseerd. Super enthousiast maakte hij foto's van het Erebord waarop de naam van zijn vader prijkt.

Frans Leermakers

PROGRAMMA EN UITSLAGEN

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1

2 mei 2021: ADO Den Haag-Feyenoord
9 mei 2021: PEC Zwolle-ADO Den Haag
13 mei 2021: ADO Den Haag-Willem II
16 mei 2021: FC Twente-ADO Den Haag

ADO Den Haag Vrouwen

30 april 2021: Ajax-ADO Den Haag (nacompetitie, NK)
9 mei 2021: ADO Den Haag-PSV (nacompetitie, NK)
14 mei 2021: PSV-ADO Den Haag (nacompetitie, NK)
23 mei 2021: FC Twente-ADO Den Haag (nacompetitie, NK)
30 mei 2021: ADO Den Haag-Ajax (nacompetitie, NK)
5 juni 2021: ADO Den Haag-PSV (finale KNVB-beker, in Almere)

UITSLAGEN

ADO Den Haag 1

4 april 2021:	ADO Den Haag-FC Utrecht	1-4
9 april 2021:	Vitesse-ADO Den Haag	0-0
25 april 2021:	ADO Den Haag-Fortuna Sittard	0-3

ADO Den Haag Vrouwen

28 maart 2021:	Ajax-ADO Den Haag	1-0
2 april 2021:	ADO Den Haag-Excelsior	4-1 (Eredivisie Cup, 5e ronde)
17 april 2021:	FC Twente-ADO Den Haag	2-3 (beker, halve finale)
23 april 2021:	ADO Den Haag-FC Twente	1-1 (nacompetitie, NK)

Meeste doelpunten voor ADO b
voetbalpremière
PRIMA START IN NIEUW SEIZOEN
ADO heeft leren schiet

Bijna 67 jaar spelend met rugnummers

AL BIJNA 67 JAAR SPEELT ADO MET RUGNUMMERS. OP 5 SEPTEMBER 1954 HAD DE CLUB HAAR PRIMEUR. EN TOEVAL OF NIET, ADO WON IN HET ZUIDERPARK MET 5-0 VAN MVV.

De rugnummers waren één van de signalen, dat de invoering van het profvoetbal in Nederland een kwestie van tijd was. Zoals bijvoorbeeld ook keurig in een rij het veld opkomen en in de middencirkel zich als ploeg voorstellen aan het publiek, met eerst het gezicht naar de kant van de eretribune en vervolgens omdraaien naar de andere lange zijde. Diverse clubs droegen bij de invoering van het profvoetbal ook een V (van voetbal) op het shirt. ADO kende een aantal jaren een groene V op het rode shirt. De andere clubs met een V waren onder meer DOS, VVV, DWS, Blauw Wit (op het reserve-thuisshirt), BVV, NOAD, De Graafschap en RBC.

ADO had overigens niet de primeur van het spelen met rugnummers. Een verhaal over rugnummers van sportgeschiedschrijver Jurryt van de Vooren op www.sportgeschiedenis.nl leert ons, dat het Tilburgse LONGA (Lichamelijke Ontspanning Na Gedane Arbeid) op 11 april 1947 als eerste Nederlandse club in de thuiswedstrijd tegen BVV met rugnummers speelde. In hetzelfde jaar volgde het Haarlemse EDO dit voorbeeld. Later volgden Blauw Wit (1948), HVC uit Amersfoort (1949), Heerenveen was in 1963 (16 jaar na LONGA!) de laatste, die de service van herkenbaarheid aan pers en publiek invoerde. De KNVB vond het modernisme aanvankelijk maar niets. Echter, toen de televisie een steeds belangrijkere rol ging spelen in het voetbal voerde de bond rugnummers als verplichting in. Het kan verkeren dus.

En voor de volledigheid: de ADO'ers die als eersten een rugnummer droegen waren:
Frans Kok (1), Huub Scherpenisse (2), Henk Jans (3), George van Rosmalen (4), Wim Timmermans (5), Karel Jansen (6), Harrie Vreken (7), Theo Timmermans (8), Jan Verhoek (9), Bertus Wasmus (10) en Lex Rijnvis (11).
Rijnvis had de eer als eerste (genummerde) speler van ADO te scoren. Ook de 2-0 bracht hij op zijn naam. Jan Verhoek (nummer 9) zorgde voor 3-0.
Bertus Wasmus was de eerste genummerde speler, die voor ADO in de tweede helft scoorde (4-0).
En Jan Verhoek bepaalde met zijn tweede treffer de eindstand op 5-0.

Het ADO van 5 september 1954 voor het eerst op de rug(nummers) gezien.

ZWART-WITTE HISTORIE IN KLEUR

Mooi moment om in te kleuren. Het gaat om het moment, waarop Henk van Leeuwen wordt gevloerd door Dick Schneider tijdens FC Den Haag-Feyenoord op zaterdag 13 augustus 1977. De strafschop, die uit de actie voortvloeit, zou het 'slachtoffer' niet benutten. 'Henkie Mooi' mikte de bal op de paal. Daarmee verzuimde hij de wedstrijd in het slot te gooien. FC Den Haag stond immers met 2-1 voor en er was nog een kwartier te spelen. De thuisclub sleepte de overwinning toch uit het vuur tot grote vreugde van het grootste deel van de 23.000 bezoekers in het Zuiderparkstadion. Een triomf in een wedstrijd, die zo bijzonder was, omdat Aad Mansveld debuteerde bij Feyenoord. En dertien arrestaties, twee gewonden en vijf snelrechtzaken. 'Het voetbal was weer begonnen', heette het toen...